

ŽIVOTOPIS – OTTA BEDNÁŘOVÁ

Otka Bednářová se narodila 18. června 1927, rodičům Karlovi a Otylii. O dva roky později se narodila její sestra Karla a o dalších šest let později sestra Marta. Dva roky po narození nejmladší sestry se rodina přestěhovala z Všenor do Prahy.

Otka zažila německou okupaci i 2. světovou válku a po jejím skončení uvěřila komunistické ideologii – a tak se v roce 1946 stala členkou KSČ. O dva roky později se poprvé vdala a měla syna Jiřího.

V roce 1950 začala pracovat jako redaktorka ve zpravodajství Československého rozhlasu. V roce 1953 se vdala podruhé a měla druhého syna Jana. Poté přestoupila v rozhlasu do hospodářské redakce, kde natočila první problémové reportáže. V roce 1955 přestoupila opět do jiné rozhlasové redakce, tentokrát do zemědělské. Šest let na to natočila reportáž PRÁVO NA ZDRAVÍ, za kterou získala několik ocenění.

V roce 1963 odešla z rozhlasu do Československé televize. Vysílala pořad ZVĚDAVÁ KAMERA, reportážemi upozorňovala na problémy. Změnila svůj názor na KSČ. V roce 1964 natočila reportáž VOLBA POVOLÁNÍ, po jejímž natočení dostala od diváků děkovné dopisy, ale negativní ohlas od vedení redakce a z KSČ. Byla předvolána před komisi stranické kontroly KSČ a potrestána redakční důtkou a ročním zákazem vystupování před kamerou. V roce 1966 natočila reportáž OSAMĚLÝ STROM, za kterou dostala ocenění FITES (od Československého filmového a televizního svazu). V roce 1967 natočila reportáž VÝCHOVA JE KDYŽ, ale vysílání povolili až v době Pražského jara v roce 1968. V tom samém roce natočila reportáže DVA ROKY NA SLAMNÍKU, POPRVÉ K VOLBÁM a SVĚDECTVÍ PRO VÝSTRAHU a přestěhovala se se syny do Rakouska, ale o tři měsíce později se vrátila zpět do Prahy a natočila

dokument ČLOVĚK A ŽIDLE a DOBRÝ ČLOVĚK JEŠTĚ ŽIJE. V roce 1970 byl zrušen pořad ZVĚDAVÁ KAMERA. V tom samém roce byla vyloučena z KSČ. O rok později podepsala Dva tisíce slov. Poté vystřídala několik profesí a v roce 1973 odešla do invalidního důchodu.

Pracovala pro samizdatovou edici Petlice. V roce 1974 začala být aktivně sledována, protože podepsala Chartu 77. Byla zatčena. V roce 1979 byla znovu ve vazbě a při procesu s Václavem Havlem, Petrem Ublem a dalšími byla odsouzena na tři roky do vězení, ale po sedmnácti měsících byla kvůli špatnému zdravotnímu stavu propuštěna na svobodu. Dál pracovala pro Chartu 77 a VONS (Výbor na obranu nespravedlivě stíhaných). V roce 1988 se zúčastnila Palachova týdne.

Po roce 1989 spolupracovala s Českým rozhlasem a Českou televizí. Angažovala se v nadaci Olgy Havlové VÝBOR DOBRÉ VŮLE. V roce 1997 získala od Václava Havla státní vyznamenání, které původně chtěla odmítnout.

V roce 2004 adoptovala na dálku holčičku z Indie. O třináct let později vyšla její kniha JAK JSME HLEDALI OBRAZY.

LUCIE PATEROVÁ – MATYLDA PRUŠINOVSKÁ